

In KostBaar besteden we aandacht aan collega's die nu met pensioen gaan en daardoor misschien niet het afscheid kunnen krijgen dat ze willen (en verdienen). Deze keer is Marian Rijsdam aan de beurt, managementassistent bij M&D.

Tekst: Melinda Kónya en Marian Rijsdam

Foto: Melinda Kónya

Als je in juni met pensioen gaat, Marian, heb ik het gevoel dat je al tientallen jaren bij de KB hebt gewerkt en niet 'slechts' zes jaar. Door je opgewektheid, hartelijkheid en humor hebben je collega's je in hun hart gesloten. We zullen je missen!

Je kwam in 2015 over met SIOB. Was de KB je toen al bekend?

In zoverre, dat ik wist van het 'bestaan'. Kort voor onze inhuizing was ik wel een aantal keren voor een overleg met de OR in het gebouw geweest (ik was lid van de SIOB-personeelsvertegenwoordiging). Toen keek ik behoorlijk op tegen het 'instituut' Koninklijke Bibliotheek, vooral toen ik voor het eerst door de directiegang liep. En een lichte paniek ontvlamde in het begin: hoe ga ik ooit de weg weten binnen in dit doolhof? Maar in de praktijk bleek dit echt wel mee te vallen.

Wat wel op mij extra veel indruk maakte – en nog steeds maakt – is de omvang van het magazijn en daarbij de wetenschap dat de magazijncollega's daar nagenoeg blindelings de weg weten. Heel indrukwekkend, die hoeveelheid aan boeken, kranten en tijdschriften.

Was het moeilijk om in deze grote organisatie je plek te vinden?

Op het moment dat bekend werd dat SIOB zou worden ingelijfd bij de KB, heb ik in eerste instantie niet echt staan juichen. Van 25 collega's naar ongeveer 450! Maar ja, dan kun je wel gaan zitten chagrijnen, maar dat lost niets op en daar wordt – letterlijk – niemand blij van.

Ook de invulling van de functie was aanzienlijk anders dan bij SIOB. Veel taken die ik daar deed – gezien de geringe omvang van de organisatie - worden logischerwijs bij de KB door speciale afdelingen gedaan (salarisadministratie, vakantieroosters, ziekmeldingen e.d.). Het was echt even zoeken naar/vragen om werkzaamheden in het begin.

Al vrij snel werd ik gekoppeld aan de sector Marketing & Diensten als managementassistent. Ik creëerde mijn eigen 'werkeilandje' (en kreeg daar ook de ruimte voor). In die periode kreeg ik de mogelijkheid een dagdeel mee te lopen bij diverse andere afdelingen, ook buiten de sector M&D, om bijvoorbeeld geïnformeerd te worden over de werkzaamheden bij materiaalvoorbereiding, documentverwerking en publieksdiensten. Met veel enthousiasme vertelden de collega's aldaar waar hun werk uit bestaat.

Vooraf dat enthousiasme en die gedrevenheid is me vanaf het begin bijgebleven. Zo ben ik te weten gekomen dat bepaalde afdelingen aanzienlijk meer werk verzetten dan menig een ziet of denkt te weten. Al met al duurde het dus niet zo heel erg lang voordat ik mijn plekje binnen deze kolos had gevonden, met veel dank aan de collega's die mij een inkijkje gunden in hun dagelijks werk.

Wat doe je naast het werken? Je vertelde me over je bijzondere collectie beren in alle vormen en maten? Wil je ons hier meer over vertellen?

Tja, in het kader van 'elke gek zijn gebrek': ik ben inderdaad een groot liefhebber van beren! Dat wil niet zeggen dat ik elke beer zonder meer leuk vind. Het snoetje moet me wel aanspreken, al lijkt dit voor veel mensen altijd hetzelfde bij nagenoeg elke beer.

De oudste beer in mijn verzameling (ca 55 jaar) heeft ook een prominent plekje op een eigen – nog oudere - stoel.

Sommige beren in mijn verzameling hebben nagenoeg geen geldelijke waarde, maar dan meestal wel een hoge gevoelswaarde, omdat iemand deze bijvoorbeeld speciaal voor mij heeft meegenomen uit een vakantieland of iets dergelijks. Mijn 'all time favorite' is Winnie the Pooh. Ik heb zelfs een kookboekje, waarin onder andere het recept voor honingkoekjes staat (de

lievelingsversnapering van Winnie). En ik heb een redelijk aantal echte *collectors items*, vrij dure beren die hun waarde behouden. Dit zijn veelal beren van het Duitse merk Steiff.

Maar naast de beren ben ik ook een groot liefhebber van muziek. Daarbij ben ik niet echt in één hokje te stoppen van wat betreft de soort muziek. Bijna in elk genre is wel iets wat ik goed vind en graag hoor. Een en ander hangt nauw samen met mijn stemming 😊. Maar over het algemeen houd ik van wat stevige muziek. Nederlandstalig, enkele uitzonderingen daargelaten, is niet echt mijn ding. Het mag absoluut geen hoog 'Volendamgehalte' hebben. Het dansen op muziek vind ik ook een heerlijke bezigheid, maar dat heeft menigeen al kunnen constateren bij diverse feestjes.

Vind je het jammer om te moeten stoppen?

Enerzijds wel, ik werk nog steeds met heel veel plezier en voel me ook nog heel gewaardeerd, maar anderzijds: het moet er toch een keer van komen. Dan kun je het beter doen op een

moment dat je nog gezond van lijf en leden bent, zodat je nog leuke dingen kunt gaan ondernemen. In mijn geval is een van deze leuke dingen de aanschaf van een hond(je). Ik roep al heel lang (jaren) dat ik na mijn pensioen een hondje wil. Punt 1 omdat ik gek ben op honden en punt 2 – niet geheel onbelangrijk – het 'verplicht' mij een aantal keren per dag naar buiten te gaan en te wandelen ("ommetje"). Ik vind het heel fijn dat ik de laatste 6 jaar van mijn werkende leven bij de KB heb mogen 'slijten'.

Wat zijn je plannen voor de toekomst?

Geraniums zijn in ieder geval niet aan mij besteed. Zoals hierboven aangegeven ga ik in ieder geval genieten van mijn nieuwe huisgenoot. En ik hoop nog een aantal jaren, samen met mijn man en kinderen (dochter en aanhang), leuke dingen te mogen doen. Wellicht dat ik op termijn nog op zoek ga naar een leuke bezigheid in de vorm van vrijwilligerswerk, maar daar is geen haast bij. Ik val echt niet in een spreekwoordelijk zwart gat na 4 juni. Het zal wel gewoon even wennen zijn, maar daarin ben ik verre van uniek.

Ook al is het een enorm cliché: ik ga het werk en de collega's heel erg missen.

En wij gaan jou missen! Het ga je goed, ik wens je nog vele beregoede jaren toe!

Drie opmerkelijke feiten

1. Ik heb deelgenomen aan een van de eerste playbackshows van Henny Huisman- in de gedaante van Tina Turner! Twee rondes overleefd, maar de concurrentie was moordend. Helaas werden deze voorrondes in het land toen niet opgenomen.
2. Toen ik mijn man destijds in dichtvorm had laten weten dat 'we' zwanger waren, vroeg hij direct daarna: oh ja, je ging vandaag naar de dokter, wat heeft hij gezegd? Hoezo zenuwachtig?
3. Ik kijk zelden of nooit televisie. Nieuws e.d. haal ik van internet (digitaal abonnement) en voor films heb ik meestal geen geduld. Series ('The Bold' e.d.) zijn al helemaal niet aan mij besteed. Enkel sport, bijv. autosport of tennis, kan me nog wel eens doen besluiten even bij de televisie te gaan zitten.